

Čeladenská fontána

Zpravodaj BESKYDSKÉHO REHABILITAČNÍHO CENTRA

2 / 2016, ročník VIII.

Časopis ČELADENSKÁ FONTÁNA je vydáván pro zaměstnance, klienty a partnery Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné. Cílem Fontány je přinášet informace všem, kteří se chtějí dozvědět více o tom, jak zde, na úpatí Ondřejníku, pomáháme těm, kteří potřebují upevnit zdraví. Je to jednoduché: díky zdejším mimořádně příznivým klimatickým podmínkám a vysoké úrovni rehabilitační péče je BRC vyhledávaným zdravotnickým zařízením s výbornou pověstí. Za neopakovatelnou a dnes velmi vzácnou atmosférou rodinných lázní k nám jezdí pacienti z celé republiky. Tímto zveme i vás. Všechna vydání Čeladenské fontány najdete také na www.brc.cz.

A ještě ten výhled z okna...

▲ Až se jaro ujme zcela vlády, naskytne se pacientům, ubytovaným v nově zrekonstruovaném Léčebném domě dr. Maye, právě tento výhled na Lázeňské náměstí a beskydské vrcholy (zleva malá Stolová, Kněhyně a Velká Stolová). Špičková rehabilitace je samozřejmě to hlavní, ale řekněte sami - nebrali byste takový výhled z okna tam, kde se budete léčit? Více o LD dr. Maye píšeme na straně 7. Foto: Petr Kasal

V italských Benátkách se v březnu 2016 sešlo přes 600 lékařů z 60 zemí na konferenci o vysokém krevním tlaku. A mluvilo se tam také o pacientech Beskydského rehabilitačního centra. Více na dalších stranách.

Do italských Benátek přijelo 600 lékařů z 60 zemí SE ZÁJMEM SI TAKÉ VYSLECHLI REFERÁT LÉKAŘE BRC MILANA ADÁMKA

Na mezinárodní konferenci v Benátkách měl MUDr. Milan Adámek, Ph.D. mimořádnou příležitost prezentovat výsledky, získané při výzkumu pacientů BRC Čeladná. Jeho referát o rizicích vysokého krevního tlaku a o nutnosti jeho včasné diagnostiky zařadila odborná komise do programu 4. Mezinárodní konference o prehypertenzi, hypertenzi a kardio-metabolickém syndromu, která se konala ve dnech 3. až 6. března 2016. A to je rozhodně více než mimořádný důvod k tomu, abychom se pana doktora zeptali:

Pane doktore, kdo konferenci organizoval?

Organizátorem byla švýcarská společnost Paragon Group s podporou Evropské společnosti pro hypertenzi.

Jak se přihlašuje příspěvek do programu konference a co vše tomu musí předcházet?

Postup přihlášení příspěvku je stejný, jako u jiných odborných akcí, ať jsou domácí nebo zahraniční. Příspěvek, respektive jeho shrnutí, se zasílá na základě vlastního rozhodnutí, zda se člověk zúčastní pasivně nebo aktivně. O přijetí příspěvku ve formě posteru*, nebo v orální formě (ústního přednesení prezentace na podiu) rozhoduje odborná komise. Na této konferenci bylo předneseno celkem 105 ústních příspěvků, posterů bylo vystaveno 64.

Jaký název měla Vaše prezentace? Prezentaci jsem nazval „Arterial hypertension-risk factor of cardiovascular disease / well-timed – early AH diagnosis/“. („Arteriální hypertenze je rizikový faktor pro kardiovaskulární onemocnění / dobře načasovaná – včasná diagnostika vysokého krevního tlaku/“.)

Oficiálním jazykem konference byla angličtina.

Jak dlouho jste si vlastní prezentaci připravoval, včetně přednesu v angličtině?

Vlastní příprava prezentace a její doladování mi zabrala asi 2-3 měsíce, co se týká přednesu v angličtině - opakoval jsem si tento jazyk asi půl roku s důrazem na gramatiku a mluvení.

Kolika pacientů se týkal provedený výzkum?

Byli všichni pacienti BRC a za jaké období?

Vlastní přednáška byla rozšířením, zdokonalením a shrnutím disertační práce, kterou jsem obhájil v roce 2008. Tato práce zahrnovala 193 probandů, kteří byli všichni pacienti BRC Čeladná v letech 1998–2008. V roce 2010 jsem výsledky prezentoval formou posteru „Early Diagnosis in Arterial Hypertension“ (Včasná diagnosa arteriální hypertenze) v Mnichově na Mezinárodní konferenci o včasné detekci a prevenci onemocnění, zaměřené také na hypertenzi. *Pokračování ►*

MUDr. Milan ADÁMEK, Ph.D., Léčebný dům dr. Storcha, oddělení R4
Atestace: I. interna, II. kardiologie; Ph.D. z vnitřního lékařství.

V BRC pracuje od roku 2001, působí rovněž v OLÚ pro kardiorehabilitaci v Teplicích nad Bečvou. Předtím mimo jiné pracoval od roku 1994 na interním oddělení bývalé Nemocnice v Čeladné, v Lázních Teplice nad Bečvou a v Lázních Poděbrady. Pracuje jako recenzent pro časopisy International Journal of Cardiology, Health Education Journal a pro Journal of Advanced Therapies and Medical Innovation Sciences.

K jakým závěrům jste na základě tohoto výzkumu dospěl?

Ukazuje se, že měření krevního tlaku za tak zvaných bazálních podmínek nemusí být dostačující pro včasnou diagnosu arteriální hypertenze. Pacienti s hypertenzní reakcí na stres by neměli být zařazováni do kategorie normotoniců, přestože mají normální krevní tlak za bazálních podmínek, nebo mají normální holterovské monitorování krevního tlaku.

Jaká přednáška Vás na konferenci nejvíce zaujala? Většina přednášek byla zajímavých, často se ale jednalo o opakování již známých věcí, ale „repetitio est mater studiorum“ ☺.

Měl jste čas se podívat i do centra Benátek a na některé památky?

Ano, to jsem si nemohl nechat ujít. Hotel Hilton Molino Stucky Venice, ve kterém se konference konala, byl nedaleko od známého náměstí sv. Marka – asi 1,5 km cesty motorovým člunem. Na fotografiích jsou kanály v okolí tohoto hotelu. Navštívil jsem také basiliku sv. Marka s Dóžecím palácem v sousedství náměstí, přešel jsem Grand Canal po Ponte di Rialto, nejstarším mostě v Benátkách, a viděl jsem i Ponte dei Sospiri (Most vzdechů). Cestoval jsem autem, letadlem – bohužel Alpy byly při obou cestách zahaleny v mracích. V Benátkách jsem použil typické vaporetto - vodní autobus a samozřejmě vlastní nohy. Trochu mne zaujala i nakloněná věž chrámu Chiesa di San Giorgio dei Greci (*na snímku vlevo*).

Pane doktore, gratulujeme Vám k úspěšné prezentaci našeho rehabilitačního centra a přejeme Vám hodně pracovního elánu i nadále.

Za rozhovor poděkovala Andrea Adamová

**Poznámka: Poster je v podstatě plakát většího rozměru, používaný k prezentaci výzkumu nebo výzkumného projektu. Funkcí posteru je zaujmout a přitáhnout pozornost účastníků určité odborné akce, v jejímž průběhu je volně vystaven na k tomu určeném místě. Obsahuje informace o výzkumu, jeho závěry, obrázky, grafy apod. V rámci odborného programu je vyhrazen čas na diskusi k posteru.*

Fyzioterapeut Jan Neuwirth: Chůze a běh jsou tou nejlepší fyzioterapií

Jana Ožanová

Fyzioterapeut Bc. Jan Neuwirth je vyhledávaným odborníkem ve svém oboru a jeho služby využívá kromě našich pacientů i řada sportovců. V Beskydském rehabilitačním centru pracuje od roku 2001, po třech letech nastoupil do tehdy nově otevřeného léčebného domu Polárka a působí tam dodnes. Ve svém volném čase se nejraději věnuje sportu, především běhu a chůzi na delší tratě, a také rád své zážitky dokumentuje – jeho dalším koníčkem je fotografování a video. Pro léčebný dům Polárka se jeho vynikající výsledky staly téměř synonymem, a proto jsme ho poprosili, aby si v nabitém programu mezi terapiemi jednotlivých pacientů našel chvíli a odpověděl nám na několik otázek.

Jak jste se dostal k práci fyzioterapeuta?

Pocházím z lékařské rodiny a v podstatě jsem již od malička o ničem jiném než o medicíně neuvažoval. Nakonec jsem si v rozhodující chvíli na náročné studium nevěřil. Otevřel jsem Učitelské noviny se seznamem VŠ a hledal nějakou alternativu týkající se zdravotnictví. Ač jsem měl minimální představu o tom, co rehabilitace obnáší (nikdy jsem ji nepotřeboval), vypadala jako zajímavá varianta. No a teď mohu říct, že to byla dobrá volba. 😊

V našem rehabilitačním centru pracujete již 14. rokem. Byl jste u zrodu provozu Polaria i léčebného domu Polárka jako takového. Jak na ty začátky vzpomínáte?

Začátky provozu Polárky se dají přirovnat k dlouhotrvajícímu porodu s řadou komplikací a variant 😊. Nakonec vše dobře dopadlo a dítě je na světě. Být přítomen začátkům prvního a jediného Polaria v České republice přineslo řadu zajímavých zkušeností a zážitků. Ať už to bylo setkání s řadou VIP osobností, či práce s pacienty se vzácnými diagnózami, kteří k nám zavítali tuto novou metodu léčby vyzkoušet.

S jakými problémy k Vám pacienti nejčastěji chodí? Jací pacienti převažují?

Hlavně to jsou klienti s akutními či chronickými bolestmi zad, dále pak s bolestmi kloubů končetin, ale i děti s poruchou držení těla či plochonožím, pacienti po úrazech a po operacích.

Jste aktivním sportovcem a zapáleným běžcem. Co mají společného běhání a fyzioterapie?

Začátky mého běhání mají rovněž kořeny v našem zařízení. Měl jsem tu čest mít v terapii horolezce Li-

bora Uhra po pádu z Gerlachova štítu. Tenkrát se mu v hlavě začal rodit dnes již kultovní přechod Beskyd – Beskydská sedmička. Nabídl mi účast a bylo to. Rychlý pohyb v horách na dlouhé vzdálenosti mi stejně jako mnoha dalším učaroval. Postupně jsem zrychloval, přidal i kratší tratě a stal se závislým. Chůze a běh vnímám jako ten nejzákladnější lidský pohybový projev, pro který bylo vytvořeno naše tělo - naše anatomie. Můžeme je krásně využít k diagnostice a podle mne jsou pro nás tou nejlepší autoterapií – fyzioterapií sebe sama. Bohužel jsou ve změní nejrůznějších přístrojů, nástrojů a technik cvičení často opomíjeny.

Věnoval jste se sportu od malička?

Vedli Vás k němu rodiče?

Ke sportu jsem byl veden již od útlého věku. Tenkrát to bylo sjezdové lyžování a tenis. U lyžování jsem měl velké štěstí na trenéry. Vedli nás k všestrannosti, a tak jsme si vyzkoušeli i řadu jiných sportů. To se v dnešní době bohužel již moc neděje.

Kterých sportovních akcí se účastníte?

Kterou máte nejvíc v oblíbenosti?

Jedná se především o horské běhy na delší vzdálenosti (od maratónské po 100 km) s velkým převýšením. Občas si stříhnu i něco kratšího. Stále zůstávám věrný Beskydské sedmičce, kterou to vše začalo. Je to taková „každoroční kontrola revíru cestou z Trince domů - do Frenštátu“ ☺. Hodně dobře se mi běhá rovněž v Jeseníkách - třeba na tradičním YESenickém maratonu.

Na jaký ze svých sportovních úspěchů jste nejvíc hrdý, ze kterého máte největší radost?

Radost mám z každého vyběhnutí, kdy tělo bez problému funguje. Když po 100 km v horách můžu ještě stále běžet - to je ONO! A když závod zvládnu o něco rychleji než loni - to je FAJN!

Jaké běžecké terény a trasy Vás nejvíc baví? Po zpevněné cestě nebo spíše po lesních pěšinách? Kratší nebo delší? Běháte raději sám nebo ve dvojici, případně ve skupině?

Miluji hory, tam je to nejlepší, rozmanité. Asfalt nebrat! ☺ V běhání jsem převážně samotář. Rád se ovšem proběhnu s mou milovanou ženou, což se bohužel díky našemu maximálnímu pracovní-rodinnému vytížení podaří málokdy.

Vaše fyzioterapeutické služby využívá řada vrcholových sportovců. Který pacient Vám z nějakého důvodu utkvěl v paměti, na koho rád vzpomínáte, nebo se s ním vždy rád setkáte?

V poslední době asi nejvíce vzpomínám na freeridového snowboardistu Filipa Paseku, se kterým jsem před pár lety řešil výhřez meziobratlové ploténky bederní páteře. Díky cvičení mohl dlouho bez operace provozovat svůj oblíbený sport. Bohužel už se s ním nikdy nesetkám, zahynul letos při lavinovém neštěstí v Rakousku. ☹

Sledujete nové trendy v oblasti sportovní fyzioterapie? Kam se podle Vás ubírá?

Myslím si, že stejně jako v jiných odvětvích fyzioterapie, i v té sportovní se vracíme k základům našeho pohybu. Jednu z hlavních rolí hraje u nás a postupně i v jiných zemích naše česká, tzv. Pražská škola v čele s prof. Pavlem Kolářem a jeho přístupem, vycháze-

jícím z principů vývojové kineziologie – tzv. metoda DNS (Dynamická neuromuskulární stabilizace). Mně osobně toto vhodně doplňuje švýcarsko-francouzský koncept Spiraldynamik. Tyto považuji za základní principy. Každý sport má potom své individuální přístupy. Důležitá nejen pro sportovního fyzioterapeuta je vlastní zkušenost a prožitek z pohybu. Bez toho naše práce, si myslím, nemůže moc fungovat.

Jste ženatý, máte 2 děti, chlapce ve věku 6 a 8 let. Jak jsou na tom se vztahem ke sportu oni? Jablko zřejmě nepadlo daleko od stromu?

Naše dva syny se snažíme vést k přirozenému pohybu, do ničeho speciálního je netlačíme. Starší syn Jeník navštěvuje lezecký kroužek a míčové hry, mladší Tobias zatím nic. Oba jsou již celkem zdatnými lyžaři a vyšších hor v Česku i v zahraničí již také zdolali nemalé množství.

Vaše žena je také fyzioterapeutka, řadu let pracovala v našem rehabilitačním centru, nyní společně provozujete fyzioterapeutickou praxi ve Frenštátě pod Radhoštěm. Nosíte si práci i domů?

V tomto a v mnoha dalších věcech jsme maximálními protiklady. Mé myšlenky se po zavření dveří v práci ihned přepínají do jiného režimu. Má žena mění režim mnohem později a ráda o práci hovoří. Proto jsme asi spolu. ☺ ▶▶

Foto nahoře: V roce 2014 v cíli Beskydské sedmičky s Jaroslavem Vicherem (z týmu Kesbuk z Otrokovic) a se synem Tobiasem v náručí. Manželka Šárka (na chodníku s řehtačkou) s druhým synem Jeníkem mezi fanoušky také nemohli chybět.

Dole: Z Perun Skymarathonu v roce 2014. (www.beskydskasedmicka.cz; www.perunmaraton.cz)

Beskydská sedmička a Jan Neuwirth

Jak lze zjistit z rozhovoru na předchozích stranách, za vznikem Beskydské sedmičky, nebo, chcete-li, „B7“, stojí výborný horolezec – a také bývalý pacient BRC – Libor Uher. B7 je extrémní závod, horský ultramaraton, jehož cílem je v co nejkratším čase zdolat sedm beskydských vrcholů. Výraz extrémní není nijak přehnaný, vždyť podle statistik třetina startovního pole závod o délce 95 km nedokončí. Trasa závodu pro dvou až tříčlenné týmy vede z Malého Javorového po Velký Javorník přes hlavní hřeben Moravskoslezských Beskyd. Součet nastoupaných metrů v závodě (5 430 m) je naprosto shodný s převýšením, které překonávají horolezci při výstupu na druhou nejvyšší horu světa K2 (8 611 m) z poslední vesnice Askole (3 300 m n. m.)

Tento sportovní „happening“ vznikl v roce 2010 a byl původně určen pro úzkou skupinu extrémních závodníků. V zájmu oslovení širší veřejnosti, aktivních i příležitostných sportovců, byla otevřena kategorie hobby. Právě v této kategorii v jejím prvním ročníku nastoupil Jan se svým bratrem Jakubem a už tehdy se za své umístění nemuseli stydět, ve své kategorii skončili jedenáctí. O rok později se ve stejné sestavě skokově zlepšili a s časem o více než 3 hodiny kratším skončili v hobby kategorii na druhém místě. V dalších ročnících postupně přesedlali na kategorii sport a ani tam se neztratili. Zatím poslední závod B7 absolvoval Jan v tandemu s Lukášem Havránkem, a i když jeho nový parták závod nedokončil a tým byl proto diskvalifikován, Jan přesto doběhl sám až domů – do Frenštátu, kde je cíl závodu, v úžasném čase 14 hodin – a neoficiálně se umístil pátý. I to svědčí o jeho bojovnosti a o tom, že hlavním smyslem sportu pro něj nejsou výsledky, ale radost z pohybu a posouvání vlastních možností.

Beskydské rehabilitační centrum otevřelo zrekonstruovaný Léčebný dům dr. Maye

Jaroslav Baďura

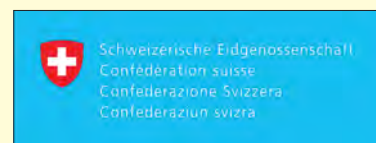
Beskydské rehabilitační centrum v pátek 26. února 2016 slavnostně otevřelo zrekonstruovaný objekt – Léčebný dům dr. Maye. Dům, který nese jméno zakladatele původně lázeňského areálu lékaře Jana Maye, prošel kompletní a náročnou rekonstrukcí. Přestavbou tohoto dlouhodobě již nevyhovujícího objektu vzniklo moderní oddělení následné péče pro geriatrické pacienty s nejkomfortnějším ubytováním z celého areálu BRC s celkovou kapacitou 32 lůžek.

„Jsou zde dvoulůžkové pokoje s vlastním sociálním zařízením s vybavením pro seniory – sklopnými sedačkami nebo židlemi do sprch, naklápěcími zrcadly, madly. Pokoje jsou vybaveny polohovacími elektrickými lůžky s kvalitními antidekubitními matracemi, samozřejmostí každého pokoje je televize a lednice,“ uvedl ředitel BRC Milan Bajgar.

V přízemí vznikl vstupní vestibul s audiovizuální technikou pro sledování vnitřního vzdělávacího kanálu BRC, sloužící také jako čekárna před rehabilitací a k dalším aktivizačním programům pro pacienty. Jsou zde k dispozici i počítače s výukovým manuálem pro komunikaci na internetu.

„Na vestibul navazuje mimořádně kvalitně vybavené oddělení léčebné rehabilitace s individuální i skupinovou fyzioterapií, ergoterapií, masérnou, světloléčbou, vodoléčbou, elektroléčbou, lymfodenázemi a oxygenoterapií,“ dodává ředitel Milan Bajgar.

Díky dotačnímu projektu se podařilo celý objekt, před rekonstrukcí využívaný zhruba ze 40%, využít maximálně. V původním půdním prostoru vzniklo deset pokojů a málo využívané přízemí se šatnami a technickým zázemím kuchyně se změnilo v kvalitně vybavené rehabilitační oddělení. **„Za nejdůležitější pro maximální využitelnost celého zrekonstruovaného domu pro geriatrické pacienty považují velmi podařenou vestavbu personálního výtahu do vnitřního prostoru historického točitého schodiště, který zajiš-**

tuje propojení všech tří podlaží.“

Rekonstrukce Léčebného domu dr. Maye trvala 11 měsíců a stála 26 milionů korun. Šedesát procent investice pokryla dotace z Programu implementace fondů švýcarsko-české spolupráce Ministerstva zdravotnictví ČR. **„Jedna z výzev tohoto programu byla zaměřena na péči o geriatrické pacienty a seniory, což zcela odpovídalo potřebám našeho projektu a představám o zkvalitnění služeb našeho rehabilitačního centra,“** uvedl Milan Bajgar.

KDO TO JEDNOU ZKUSÍ, PŘIJDE ZNOVU

důkazem je 276 bubenic a bubeníků v roce 2015

Andrea Adamová

Už čtyři roky mají pacienti a klienti BRC jedinečnou možnost přihlásit se každé úterý odpoledne na hodinu relaxačního bubnování a zahrát si pod vedením lektorů na africký bubínek djembe. V loňském roce se tak za bubínky vystřídalo celkem 276 osob. Leták s pozvánkou na bubnování, který je v každém léčebném domě na nástěnce, říká lákavě: „Ve svém věku si už můžete dovolit hrát...“ Je to pravda?

Přiložené fotografie jistě napoví, jak dalece se účastníci bavili hrou a bubnováním. V každém případě platí, že ten, kdo našel odvahu zkusit něco nového a do skupinky se přihlásil, záhy zjistil, že bubnovat na djembe není nic těžkého. A zpravidla přišel příště znovu. Základy se dají zvládnout za prvních pár minut. A pak už jde jen o to, sladit se s ostatními a vlastní „ruce s hlavou“. Jsme rádi, že k rozhodnutí přijít vedly zájemce nejen zmiňované letáky na nástěnkách, ale ve velké míře také videa, která jsme o bubnování natočili a vysílá je naše interní televize Ondřejka. Máme tu ale také jednu záhadu: přestože v libovolném hudebním tělese „sedí za bubny“ ve velké většině muži, u relaxačního bubnování je to přesně naopak – zdaleka převažují ženy. Takže tento článek mohou brát naši pacienti – muži jako zvláštní pozvání i výzvu.

Proč nabízíme pacientům jako jednu z aktivit pro volný čas právě relaxační bubnování? Jeden ze základních prvků tohoto konceptu – pravidelné střídání rukou při úderech do bubínku – zlepšuje jemnou motoriku a pozitivně ovlivňuje spolupráci pravé a levé mozkové hemisféry. Proto je hra na djembe

například velmi vhodná jako doplněk léčby pacientů po cévní mozkové příhodě. Navíc – soustředění se na zvládnutí hry jednoduchých rytmů a zároveň snaha sladit se přitom s dalšími účastníky skupinky nepustí „do hlavy“ už žádnou jinou myšlenku. A právě proto působí bubnování relaxačně – na hodinu totiž každého zavede do úplně jiného světa, kde se dokonce radost ze zvládnutí něčeho nového násobí s radostí těch druhých. Spontánní reakce účastníků skupinek jsou potvrzením, že i takto jednoduché prvky muzikoterapie opravdu fungují. Ale to není všechno, terapeutické působení hudby, potažmo vibrační bubnů, je popsáno na straně 10 v rámečku.

Může si to nakonec každý vyzkoušet sám na sobě: skupinka relaxačního bubnování probíhá pod vedením některého z lektorů každé úterý od 15.15 hodin v tělocvičně Beta. K dispozici mají účastníci deset bubínek djembe a další jednoduché rytmické nástroje.

▲ Leden 2012 – tak to vše začalo. Vedení BRC se rozhodlo zařadit bubnování do aktivit, organizovaných pro pacienty ve volném čase, a přijalo nabídku zkušeného bubeníka a muzikoterapeuta Ivo Batouška (nahore vpravo). Ten koncept relaxačního bubnování vypracoval přímo s ohledem na převažující druhy onemocnění pacientů BRC. Přihlásilo se osm zaměstnanců, pro budoucí lektory proběhly speciální víkendové kurzy a několik dalších konzultací. Dnes se ve vedení skupinek jako lektori střídají tři z nich. ▼ V květnu 2012 jsme pravidelné hodiny relaxačního bubnování zahájili propagačním veřejným vystoupením na Lázeňském náměstí před Apartmánovým domem Lara. Vystoupení bubeníků vedl a s přehledem glosoval Ivo Batoušek, kterému se podařilo za bubny dostat i mnohé z více jak stovky diváků.

Pokračování ►

Co se děje v těle, když hrají bubny?

Zajímavé vysvětlení je uvedeno v knize docenta Arne Linky, hudebního teoretika a propagátora muzikoterapie: „...Dr. Kovářik vysvětluje akusticko-fyziologické působení hudby: Hudba je komplexní soubor mechanických vlnění o frekvenci (0 - 20 000 Hz), která působí na člověka různě velkou akustickou energií. Tato zvuková energie rozechvívá v lidském organismu různé receptory - čidla. Jejich prostřednictvím vzbuzuje vznik elektrických akčních potenciálů o stejné frekvenci, které jsou nervovými drahami vedeny k nervovým buňkám, řídícím mnohé tělesné a duševní děje. Touto cestou se zprostředkovává vstup hudby do biokybernetického centra v centrálním nervovém systému. Velmi tichá hudba rozechvívá pouze čidla sluchového orgánu, avšak hudba silná, s výraznými basy a bubny rozkmitává sloupce krve v cévách, nejružnější vazivové struny a membrány v těle, působí přímo na pokožku a jiné orgány a tím vzbuzuje přídatnou signalizaci z čidel těchto orgánů. Elektrické rytmické potenciály, které tím vznikají, zvláště v oblasti nízkých a středních frekvencí, mají analogický účín jako Träber-tův, Hensgeho a jiné proudy běžně užívané ve fyziatrii. Tím hudba jednou svou stránkou mění rovnováhu ve vegetativním nervstvu.“

(A. Linka: Kapitoly z muzikoterapie, Brno 1997, str. 87, 88.)

Nahoře: Málo pohyblivým pacientům nabízíme občas ukázkovou hodinu v LD dr. Storcha.

Dole: bubnování ve skupince v létě 2015.

Televizi Ondřejka pacienti a klienti BRC vítají

Andrea Adamová

Vlastní televizní okruh BRC s názvem Televize Ondřejka je v provozu od jara 2013 ve všech léčebných domech v hlavním areálu BRC. Ve stejné době jsme také začali vysílaná videa zveřejňovat na našem oficiálním YouTube kanále. Hlavním cílem Televize Ondřejka je přinášet ubytovaným klientům pozitivní zprávy a informace, které by jinde obtížně hledali.

Tři roky vysílání

Program TV Ondřejka tvoří dva různé, přibližně tříhodinové programové bloky, které se opakují 24 hodin denně a průběžně jsou aktualizovány. Unikátní skutečností je to, že většinu pořadů vytvářejí s pomocí běžné audio a video techniky sami zaměstnanci BRC, jen několik pořadů bylo zpracováno na zakázku profesionálními studii. Tomu někdy naši klienti ani nechtějí věřit, protože na první pohled si rozdílů málokdo z „běžných“ diváků všimne. Taková „výroba na místě“ umožňuje dostat informace o zajímavých akcích k divákům tak rychle, že je v případě zájmu stihnou navštívit v průběhu svého třítydenního pobytu. Aktualnost vysílání skutečně oceňují mnozí, další klienti jsou zase rádi, že mohou vidět v pohodlí svého pokoje video dokumenty, které podrobněji před-

stavují naši práci, obec, kraj nebo místa, kam se sami dostat nemohou.

Programové novinky

Protože do programu zařazujeme stále další videa informačního charakteru, která nemají časově omezenou platnost, plánujeme nejspíše do léta rozdělit dva stávající hlavní programové bloky na tři, z nichž každý se bude nepřetržitě vysílat dva dny v týdnu. Nová délka každého bloku bude kolem dvou hodin a každý bude jinak tematicky zaměřen. Větší prostor dostanou videa, která budou představovat jednotlivé procedury a činnosti, diváci se také mohou těšit na pokračování seriálu „Pojďte s námi do parku“ s krajinářským architektem Zdeňkem

Strnadelem, na další díl původních dokumentů se známými osobnostmi „Důvěrné hovory“ a na dokument o práci zdravotních sester „Jeden den s anděly“ (na snímku dole). Beze změny zůstane sobotní vysílání osvědčených komedií z filmového archivu.

Čeladenský tanec na úvod

Jste-li tedy právě v těchto dnech ubytovaní v některém z léčebných domů v hlavním areálu BRC, nenechte si vysílání TV Ondřejka ujít. Zpravidla má na ovladači číslo 1 a poznáte ji mimo jiné podle radostné melodie znělky v podobě Čeladenského tance od Leoše Janáčka. Ostatní čtenáři nechtě navštíví www.youtube.com/rehabilitacnicentrum, kam průběžně vkládáme všechna videa, která jsme vysílali, či jsou aktuálně zařazena do programu vysílání.

PROGRAM VYSÍLÁNÍ TV ONDŘEJKA

1. programový blok (modrý)

NEDELE, PONDĚLÍ, ÚTERÝ

VÍTE, KDO JSME?

Kaleidoskop pořadů o BRC Čeladná
Informace o léčbě, procedurách a dalších službách
Přehled kulturních pořadů v restauraci U Sestřiček
Pozvánky na akce a výstavy v areálu
Reportáže, video dokumenty
Důvěrné hovory se známými osobnostmi

2. programový blok (zelený)

STŘEDA, ČTVRTEK, PÁTEK

VÍTE, KDE SE NACHÁZÍTE?

Zajímavosti o Čeladné a okolních obcích
Dokumentární filmy o původních lázních Skalka
Pohled do historie Čeladné a dalších obcí
Dokumenty o zajímavých osobnostech
Reportáže z kulturních akcí

Umělci a lázně Skalka

Petr Andrlé

V roce 2017 si připomeneme, že uplynulo již 115 let od doby, kdy čeladenské lázně Skalka založil MUDr. Jan May. Chceme jejich historii připomenout postupným otiskováním medailonů zajímavých a známých lidí, kteří jsou s lázněmi spojeni.

Jak jsme v předchozích dílech několikrát uvedli, se vznikem a existencí lázní Skalka šly ruku v ruce i nejrůznější kulturní a umělecké aktivity. Mimo to, že MUDr. Jan May poskytoval azyl ostravským novinářům, moravským básníkům a spisovatelům, kteří se v lázních často scházeli, uvolnil dokonce pro bratry Jaroňkovy místnost v lázeňském areálu, která jim sloužila jako ateliér. A zároveň také jako místo bouřlivých debat a uměleckých diskusí. Je neuvěřitelné, jak se mnohé tehdejší události oklikou vracejí i do života dnešních dnů.

Tak například: půlnoční mše roku 2010 v kostele sv. Jana Nepomuckého v Čeladné se nesla ve znamení Valašské mše pastýřské, skladby Eduarda Marhuly. Hudba tohoto neúnavného organizátora moravského hudebního života z počátku minulého století zazněla v Čeladné i sto let předtím. V roce 1908 složil Eduard Marhula velice působivou skladbu MÁJ, kterou věno-

val MUDr. Janu Mayovi, zakladateli lázní v Čeladné a také současně tehdejšímu starostovi Mariánských Hor. (Vlevo: titulní list skladby s věnováním.)

Eduard Marhula v Čeladné i v Mariánských Horách

Kde se zde vzal Eduard Marhula a jak se dostal k zakladateli lázní? V polovině 19. století se tehdy nevelké valašské městečko Vsetín poznenáhlu stávalo střediskem rozvoje průmyslu a podnikání. V roce 1837 byl postaven cukrovar, založena sirkárna a vznikají později evropsky známé továrny na nábytek (Thonet, 1868 a Kohn, 1873). Jakoby pod stromeček se v době předvánoční (8. prosince 1877) dostalo rodině úspěšného vsetínského výrobce perníku Edmunda Antona Marhuly daru nejkrásnějšího. Synu Eduardovi daly sudičky do vínku zřejmě již při narození lásku k hudbě. A měl štěstí, když jeho otec moudře rozhodl a poslal ho v jeho osmnácti letech na studia do Brna. K hukvaldskému rodákovi Leoši Janáčkovi. Ten byl v té době již 14 let ředitelem varhanické školy v Brně, kterou v roce 1881 založila Jednota na zvelebení církevní hudby na Moravě. Svého nového žáka zasvětil Leoš Janáček i do krás svého rodného beskydského kraje, neboť on sám jezdil nejen na Hukvaldy, ale také do Čeladné za učitelem a básníkem Josefem Kalusem.

Po dvou letech se Marhula vrátil do rodného kraje. V Rožnově pod Radhoštěm přijal místo varhaníka a městského kapelníka. V roce 1901 byl jmenován ředitelem rožnovské hudební školy. Přibližně ve stejnou dobu je obec Čertova Lhotka přejmenována na Mariánské Hory a člen jejího zastupitelstva a předseda městské školské rady MUDr. Jan May se poohlíží po vhodném místě k vybudování sanatoria pro horníky. Rok poté kupuje Jan May původní hotel Skalka v Čeladné a cesta ke zřízení sanatoria – lázní, je otevřena. Následující léta jsou pro Mariánské Hory značně hektická. V říjnu 1906 je dr. May zvolen starostou, obec má schváleno ustanovení Matice školské a k 1. 4. 1907 jsou Mariánské Hory císařským verdiktem povýšeny na město. V tu dobu je již kostel Panny Marie pod střechou, v říjnu 1908 byl vysvěcen. I za stavbou kostela je třeba vidět osobnost dr. Maye, který byl od roku 1903 předsedou Spolku pro stavbu chrámu Panny Marie. A ještě za jednou věcí je třeba vidět osobnost doktora Jana Maye. Věděl, že obec bude

potřebovat dobrého regenschoriho do stavěného kostela a také dobrého učitele hudby, zejména varhanní. Neboť záměrem ustavení Matice školské v Mariánských Horách bylo především to, aby při ní byla zřízena škola hudební a varhanická. A byl do právě dr. May, který v roce 1906 nabídl místo Eduardu Marhulovi. I k němu se totiž až do Čeladné donesla pověst o zdatném řediteli rožnovské hudební školy. A udělal velice dobře.

A tak, když byl dne 18. října 1908 slavnostně vysvěcen dnešní kostel Panny Marie Královny v Mariánských Horách, seděl za varhanami jako ředitel kůru Eduard Marhula. Rok předtím, dne 15. října 1907, bylo zahájeno vyučování v nové hudební a varhanické škole v Mariánských Horách, jejím prvním ředitelem byl Eduard Marhula. Škola ta začínala nejprve v učebnách obecné chlapecké školy v Purkyňově ulici. Byla první svého druhu na Ostravsku, mezi jejími absolventy bylo mnoho chlapců a děvčat ze Slezska, z Moravy i ze Slovenska. Od roku 1920 ve svém hudebně pedagogickém oddělení vychovávala i budoucí učitelka hudby.

Téměř čtvrt století se věnoval Eduard Marhula organizování kulturního hudebního života na Ostravsku. K tomu patří i jeho obdivuhodná činnost pedagogická, publicistická a organizační. V jeho práci ho podporovali mnozí, mimo jiné i jeho první velký učitel Leoš Janáček, který svého času zastával i funkci inspektora hudebních škol na Moravě. V roce 1935 byla činnost této školy přenesena do centra Ostravy, nejprve jako Masarykův ústav hudby a zpěvu, dnes Janáčkova konzervatoř v Ostravě. Eduard Marhula složil například i krásné sborové skladby – Kytice valašských písní, Kytice slovenských písní ale také skladby duchovní – již zmíněnou Valašskou mši pastýřskou, Koledové mše a další. V Mariánských Horách na Marhulu nezapomněli a vzpomínán je také v Čeladné i v Rožnově pod Radhoštěm. Konec konců i ve Vsetíně. V roce 1950 byla v Mariánských Horách založena samostatná hudební škola, která od roku 1994 nese název *Základní umělecká škola Eduarda Marhuly*.

Když v roce 2009 vydalo Beskydské rehabilitační centrum v Čeladné knihu „Lékař lidumil“ o životě a práci MUDr. Jana Maye, bylo její nedílnou součástí i CD, obsahující zajímavé záběry z aktivit a služeb, které dnešní rehabilitační centrum svým současným klientům poskytuje. Program tohoto CD je v úvodu podbarven zajímavou hudbou – ano, oním pochodem Máj, který složil v roce 1908 Eduard Marhula.

Ferdiš Duša a jeho obraz „Lázně Skalka“

V roce 1910 upoutal areál tehdy již populárních lázní dalšího významného umělce našeho kraje, ma-

líře, keramika a grafika Ferdiše Dušu (1888–1958). Dvaadvacetiletý mladík jezdil každý den z rodného Frýdlantu nad Ostravicí kolem lázní do Rožnova pod Radhoštěm, kde pracoval v místních keramických dílnách Aloise Jaroňka. Jednou si na kopec zvaný „Na Humenci“ postavil malířský stojan, a tak vznikl obraz tehdejších lázní Skalka (viz foto nahoře). Pokud byste se chtěli přesvědčit, jak malíř Duša lázně viděl, stačí zajít kdykoli mimo pondělka do Galerie malířů Beskyd v Beskydském rehabilitačním centru, kde je originál tohoto obrazu od podzimu loňského roku vystaven. Vrátil se tedy po 105 letech.

Masaryk v lázních Skalka

Malíř Duša přešel o rok později jako keramik do protialkoholní léčebny Parmovice, otevřené nedaleko lázní, v tehdejších Velkých Kunčicích. K jejich existenci se váže ještě jedna událost. Navštívil je s dcerami a s manželkou tehdejší poslanec říšské rady T. G. Masaryk, který se svým doprovodem vystoupil z vlaku ve Velkých Kunčicích. Náhodný chodec je místo do Parmovic poslal do lázní Skalka. Tam se jich ujal vedoucí lázeňský lékař MUDr. Berthold Storch, nechal zapřáhnout do lázeňské bryčky a odvezl vzácné hosty do Parmovic. Dlouho se debatovalo také o tom, v kterémže to roce bylo. Víme však naprosto přesně kdy.

V Moravské Národní politice vyšel 22. září 1937 (den po pohřbu T. G. M.) vzpomínkový článek, který se týkal návštěvy prezidenta **Tomáše G. Masaryka** ve Velkých Kunčicích v roce 1913. Jeho autorem byl P. **Bedřich Koňářík** (1878–1944), v té době známý kněz, novinář, spisovatel, v letech 1909–1915 správce a zakladatel protialkoholní léčebny ve Velkých Kunčicích pod Radhoštěm (Parmovice), jedné z mála ve své době v celé monarchii. Autor mimo jiné píše:

Přijel s chotí a oběma dcerami a dlouho si dal vyprávěti o léčení alkoholismu, o různých případech, které právě v ústavě byly.

Pokračování ►

Po dvouhodinové návštěvě odjely dámy na nádraží kočárem a já jsem doprovázel vzácného hosta pěšky. Rozhovořil se svým jedinečně strhujícím způsobem a při řeči, nevím již opravdu dnes, při kterém bodu rozhovoru, vzpomněl své matky a řekl: *Moje maminka – Bůh jí tam dej nebe – říkávala. Pravil to s takovou tradiční, moravsky zbožnou úctou a vírou, že jsem se až údivem a radostí zachvěl. Viděl a cítil jsem, že to nebyla bezmyšlenkovitá fráze, ale že to šlo z hloubi srdce věřícího ve věčnou odplatu.*

Podobné léčebny byly již v hojném počtu nejen ve Spojených státech, ale i ve Švýcarsku, v Anglii, v Dánsku, v Belgii a v Německu. V Rakousku-Uhersku byla v roce 1900 sice zřízena léčebna v Steinhofu, avšak s tak vysokými poplatky, že sloužila pouze vyšším společenským vrstvám. Podobně jako obdobná zařízení v jiných zemích.

Léčebna, kterou v Parmovicích vybudovali, byla skutečně první v českých zemích monarchie, avšak byla první na světě, jejímž některým klientům hradila pobyt pojišťovna. V našem případě Bratrská revírní pokladna v Ostravě. Takže mimo soukromých pacientů přicházeli i první pojištěnci. Navíc na přimluvu arcibiskupství ponechalo Zemské místopředsedství v Brně P. Bedřichu Koňaríkovi po celou dobu, kdy ústav vedl, jeho původní kněžský plat. Takže v historicky krátké době vznikla nedaleko sebe dvě zajímavá zařízení, která ovlivnila nejen život v místě a v okolí, ale i přetrvávající kulturní aktivity.

Foto: Interiér Galerie malířů Beskyd, kde je mimo jiné vystaven zmiňovaný obraz Ferdiše Duši Lázně Skalka.

Představuje se nová kolegyně v oddělení rozvoje a marketingu a členka redakční rady Čeladenské fontány

Rozhovor s fyzioterapeutem Janem Neuwirthem na stranách 4 až 6 vedla **Ing. Jana Ožanová**, která nedávno vystřídala v oddělení rozvoje a marketingu na pozici odborného referenta pro rozvoj společnosti Mgr. Lenku Machálkovou. A protože se stala zároveň členkou redakční rady Čeladenské fontány, poprosili jsme ji, aby se čtenářům i svým kolegyním a ko-

legům v rehabilitačním centru blíže představila. Nejspíš zároveň zjistíte, proč ve Fontáně „začala“ právě tím zmiňovaným rozhovorem.

„Jsem původem z Ostravy a již desátým rokem žiji v Čeladné. Vztah k tomuto místu a Beskydám ale mám již od dětství, kdy jsem sem jezdila na chatu. Vystudovala jsem ekonomickou fakultu v Ostravě a celý můj dosavadní profesní život se točí kolem médií, reklamy a marketingu. Sleduji nové trendy v oboru a momentálně rozvíjím své dovednosti hlavně v oblasti on-line marketingu a mobilních aplikací, protože to je určitě hudba budoucnosti.

Ve svém volném čase se nejraději věnuji svým

dvěma dětem, Stele a Ondřejovi, přátelům, sportu, kultuře a sebevzdělávání. V poslední době jsem našla největší zalíbení v běhu a chůzi po horách, pravidelně se také scházíme s amatérskou partou volejbalistů. Jsem poměrně aktivní a sociálně založený člověk, proto také ráda organizuji různé společenské, sportovní a kulturní akce, což se úzce prolíná s mým profesním zaměřením. Věřím, že budu moci své zkušenosti uplatnit na novém postu zde v Beskydském rehabilitačním centru a snad svou měrou přispěji k jeho dalšímu rozvoji a šíření dobrého jména a povědomí u veřejnosti. Neméně důležitá je z mého hlediska také in-

terní komunikace v rámci společnosti, jedním z úkolů našeho oddělení rozvoje a marketingu je také správné nastavení informačních toků mezi kolegyněmi a kolegy na všech úrovních, o což se budu snažit.

Hned krátce po nástupu jsem měla možnost vyzkoušet na vlastní kůži zdejší ambulantní rehabilitační péči, protože s aktivním stylem života je občas spojen i drobný sportovní úraz. Musím říct, že nikomu z personálu, se kterým jsem přišla do kontaktu, se nedá nic vytknout, a jsem ráda, že můžu touto cestou vyjádřit svou maximální spokojenost a poděkování všem. Není divu, že se sem pacienti rádi vracejí.“

Kazaši v Polariu

Sedm vysokoškolských studentů z různých ročníků Národní lékařské univerzity v kazašském Almaty* si během exkurze v BRC také vyzkoušelo na vlastní kůži účinky Polaria. Dvoutýdenní studijní pobyt v České republice, na který jim částečně přispěl jejich stát, pro ně sestavila Ing. Lenka Dohnálková ze společnosti Pharmacy Management v Berouně u Prahy (*stojící druhá zprava*). V BRC je doprovázela také jejich profesorka Dr. Marina Kanushina (*stojící třetí zprava*), která zároveň obstarala tlumočení do češtiny. A bylo ho třeba, protože studenti se o provoz a služby našeho rehabilitačního centra velmi zajímali a pokládali mnoho různých otázek. Velmi nás potěšilo také to, že kromě ruštiny ovládali všichni obzvláště i angličtinu, takže žádná otázka nezapadla. Odjížděli od nás obohaceni o zážitek z mínus 120 stupňů a také vybaveni podrobnými informacemi o BRC v ruštině. Třeba se jim budou hodit, až se budou později rozhodovat o své specializaci. (aa)

(Poznámka: *Almaty, dříve Alma-Ata, se rozkládá na úpatí pohoří Ťan-Šan v nadmořské výšce až 1 650 metrů, má přes milion obyvatel a je největším městem v Republice Kazachstán.)

DÍKY NAŠIM SLUŽBÁM JSOU PLESOVÉ TOMBOLY LÁKAVĚJŠÍ

Pořadatelé plesů v okolních obcích se na nás často obracují s prosbou, abychom jim do tomboly sponzorský přispěli formou dárkových poukazů na některé z našich procedur. A nejenak tomu bylo i letos. Pro BRC je to zároveň vítaná propagace, proto jsme poukazy do Polaria či vstupenky do wellness bazénu věnovali obci Kunčice pod Ondřejníkem, SRPDS Kunčice p. O. a na Kunčické šibřinky, Prosper Golf Resortu v Čeladné, Divadelní společnosti Kozlovice, na ples Mamma Mia v Kozlovicích a na Valašský bál ve Frenštátě pod Radhoštěm. Pravidelně také podporujeme ples „domovské“ obce Čeladná.

Z dopisů redakci a vedení podniku

► Dosud nikdy jsem nebyla tak spokojená s přístupem všech zdravotníků...

Vážený pane řediteli, chtěla bych touto cestou poděkovat zaměstnancům Léčebného domu dr. Storcha v Čeladné. Ve dnech 2. 2. - 29. 3. 2016 jsem byla v Rehabilitačním centru Čeladná umístěna, když jsem se podrobila léčbě po mozkové mrtvici. Po celou dobu mého pobytu o mě bylo pečováno s maximální péčí, s laskavostí, ochotou i s milým úsměvem. Za celou dobu svého pobytu jsem se nesetkala s jedinou negativní reakcí na moje žádosti, vždy mi bylo ve všem obratem a ochotně vyhověno. Všechny zdravotní sestřičky byly jedním slovem úžasné. Stejně tak byl přístup lékařů na tomto oddělení profesionální a současně velmi lidský a laskavý. Již jsem za svůj život prošla některými zdravotnickými zařízeními..., kde péče, ne že byla dostačující, ale spíše pohoršující. Velice jsem se bála, že obdobný „standard“ mě čeká i u Vás. Jako pacientka jsem s příjemnými pocity vnímala dokonalou pracovní souhru zdravotních sester, doktorů a rehabilitačních pracovníků. Mohu konstatovat, že dosud nikdy jsem nebyla tak spokojená s přístupem všech zdravotníků. Pod dohledem staniční sestry Mgr. Moniky Oprštné je oddělení R3 v naprostém pořádku bez jediné chybičky - ne nadarmo se říká - jaký manažer, takový personál...

Chtěla bych Vám popřát hodně spokojených a nadšených pacientů jako jsem já! Děkuji ještě jednou za vše a gratuluji Vám k tak šťastnému výběru pracovníků. Kéž by i v jiných zdravotnických zařízeních byl tak skvělý personál. Se srdečným pozdravem

Marta Kajzarová, Třinec

► Mám to tam u vás moc ráda...

Vážený, ani nevíte, jakou jste mi udělali radost zasláním těch nádherných videí. Mám to tam u vás moc ráda, a když se do lázní kdykoliv dostanu, i třeba jen na výlet, tak si připadám, že se vracím domů. Děkuji mockrát!! Ať se vám podaří více takových videí. Budu šťastná, když mi zase něco pošlete. Mějte se krásně.

Květa Pešlová, Valašské Meziříčí

Poznámka redakce: Paní Pešlová takto nadšeně reagovala na video s názvem Ranní procházka, které si prohlédla na našem kanále YouTube. V době svého léčebného pobytu si zaregistrovala svůj e-mail k odběru novinek, a tak obdržela zprávu o tom, že jsme krátké video se záběry z čerstvě zasněženého parku právě zveřejnili. Jsme rádi, že ji potěšila připomínka míst, která má ráda. Zaregistrovat se k odběru novinek z rehabilitačního centra (zasílaných na zadanou e-mailovou adresu) lze také přímo z www.brc.cz.

FOTOSOUTĚŽ 2016

LÁZEŇSKÁ STOPA

Beskydské rehabilitační centrum vyhlašuje VI. ročník soutěže amatérských fotografií na téma:

POJĎTE S NÁMI DO PARKU

Vyfoťte zajímavosti, týkající se parku Rehabilitačního centra Čeladná

Na našem YouTube kanálu (www.youtube.com/rehabilitacnicentrum) a ve vysílání TV Ondřejka je již zveřejněn první díl seriálu *Pojďte s námi do parku*. Plánujeme vytvořit řadu těchto video dokumentů, v nichž budeme ve spolupráci s krajinářským architektem Ing. Zdeňkem Strnadelem postupně představovat podobu a proměny parku v různých dobách a v ročních obdobích. Autoři nejzajímavějších snímků tak budou moci do tohoto seriálu přispět.

- **Soutěže se mohou zúčastnit:** pacienti a zaměstnanci BRC, hosté AD Lara, návštěvníci areálu a příznivci beskydské přírody
- **TÉMA: Pojďte s námi do parku Rehabilitačního centra Čeladná**

Podmínky soutěže:

- Všechny přihlašované snímky musí být pořízeny v parku BRC, uvítáme detaily i panoramatické záběry na park z jeho blízkého okolí
- Do soutěže je možné zaslat maximálně 10 snímků
- Stáří snímků nerozhoduje, podmínkou je uvést datum pořízení snímku
- Optimální velikost a kvalita snímků je minimálně 700 kB (nebo větší)
- Autor fotografií odpovídá za souhlas případně vyfotografovaných osob; zasláním snímků souhlasí s jejich dalším využitím pro potřeby BRC (zveřejnění na internetu, v časopise Čeladná fontána, v reklamě)

Uzávěrka soutěže: 31. prosince 2016

- **Přihlášení fotografií:** Během celého soutěžního období
- E-mailem na adresu adamova@brc.cz
- Osobně předáním ke stažení na vhodném nosiči (flash disk, CD apod.) ve správním viletě Běla, 1. patro, kancelář marketingu, ☎ 558 616 292
- **Povinné údaje:** jméno a příjmení autora, název a datum snímku, případně bližší popis místa, kontaktní adresa, telefon, e-mail
- **Vyhlášení vítězů, odměna:** do 31. ledna 2017 na webu BRC, Facebooku a v Čeladenské fontáně; vítězové obdrží drobné ceny; při využití snímku ve video dokumentu uvedeme v titulcích jméno autora.

V souvislosti s pobytem v BRC vítáme i nadále také mimosoutěžní fotografie na libovolné téma (příroda, procedury, volný čas apod.). **Těšíme se na Vaše záběry** ☺

1. května 2016 ROZHLEDNA

Okrašlovací spolek Rozhledna se sídlem v Čeladné se svými kolektivními členy, obcemi Čeladná, Kunčice pod Ondřejníkem a Pstruží, zve všechny občany z okolí Ondřejníku a příznivce na v pořadí již

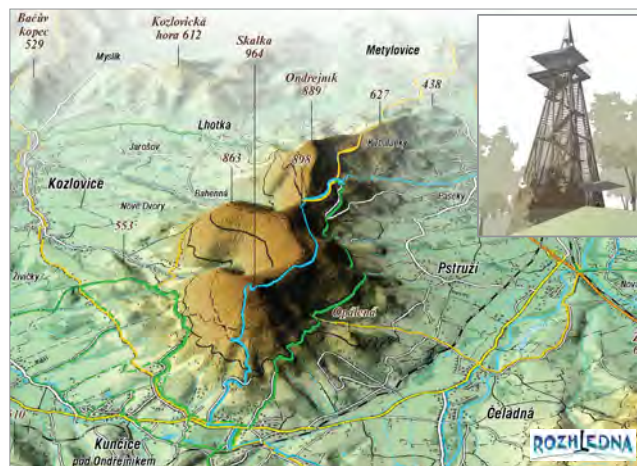
VI. MÁJOVÝ POCHOD NA SKALKU

V roce 2011 jsme na tomto nevyšším vrcholu Ondřejníku umístili základní kámen budoucí rozhledny. Od té doby probíhala legislativní jednání, jejichž výsledkem je souhlas vlastníka pozemku se stavbou rozhledny v takové podobě, pro kterou se vyslovili občané v anketě uspořádané v témže roce. A jak bude vypadat? Viz vpravo.

Sraz na Skalce je dne 1. května 2016 okolo 12.00 hod.

Trasy nejsou předem určeny, cestu si volí každý podle svých možností. Drobné občerstvení, včetně opékání špekáčků a čepovaného piva, bude zajištěno na vrcholu, pokud to dovolí stav počasí a přístupových cest.

Zveme srdečně všechny májové poutníky: občany obcí pod Ondřejníkem, školní mládež i mládež dospělejší, rodiče dětí, pedagogy, sportovce, hasiče, členy Klubu českých turistů, klienty a zaměstnance Beskydského rehabilitačního centra a každého, kdo má rád přírodu a Beskydy.

Přijďte strávit první májový den pohledem na krásné přírodní scenérie, které nás obklopují. A také přátelskými debatami po cestě tam i zpět a na vrcholu.

VŠE NEJLEPŠÍ - BLAHOPŘEJEME

Tito zaměstnanci slaví svá životní výročí:

v dubnu:

MUDr. Milan Bajgar, ředitel BRC
Radana Čmielová, DiS. - R3
Pavla Hoffmannová - R4
Roman Kubala - lázně
Markéta Mácová - restaurace
Anna Mičková - R8
Jana Michnová - obchod
Pavla Minaříková - správa
Drahomíra Muchová - R2
Mgr. Lenka Němcová - lázně
Miroslava Pénzesová - R7
Jarmila Pížová - lázně
Lenka Rusnáková - restaurace
Martina Šigutová - lázně
Klára Štůralová - kuchyně
Bc. Lenka Urbásková, DiS. - R4
Pavla Vaverková, DiS. - lázně

MUDr. Zdeněk Velička
Bc. Petra Veličková - R9
Jan Zajac - údržba
Kateřina Zajacová - R5
v květnu:
Hana Adamcová - příjmová kancelář
Petra Balášová - R2
Gabriela Balcarová - R2
Hedvika Biolková - R9
Zdeňka Blažková - kuchyně
Zdeňka Folvarčná - R8
Markéta Havlová - tel. ústředna
Bc. Magdaléna Hrubá - lázně
Věra Košařová - R2
Zdenka Kovaříková - R1
Iva Máchová - kuchyně
MUDr. Eva Mazgajová
Simona Mikesková - R7

Bc. Kateřina Palarčíková - lázně
Lucie Piskořová - R7
Vladimíra Plucnarová - správa
Marie Polonyiová - lázně
Olga Suchomelová - R2
Markéta Šrámková - lázně
Jan Štefek - údržba
Monika Štefková - R8
Vlasta Teperová - R7
René Trebuna - restaurace
Anna Vávrová - restaurace
Miroslav Zajac - údržba
Eva Zajoncová - R8
Josef Zavadský - R9
Marie Zemanová - lázně

Čeladenská FONTÁNA.

Nepravdělný zpravodaj Beskydského rehabilitačního centra v Čeladné. Redakce: Mgr. Andrea Adamová.
Redakční rada: Dobroslava Havránková, Věra Machálková, Ing. Jana Ožanová. Adresa redakce: BRC, 739 12 Čeladná 42.

Grafická úprava: A. Adamová. Tisk ME® a René Daubner - APRO Bruntál.

Distribuce dle rozdělovníku, v PDF ke stažení na adrese www.brc.cz. Zájemcům zašleme každé vydání na e-mail.

Toto číslo vyšlo v dubnu 2016 v nákladu 800 výtisků.